

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 5(1)(c)(iii) Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91⁽¹⁾ (v nadaljevanju: Uredba o pravicah potnikov) razlagati tako, da ne obstaja pravica do odškodnine pri odpovedi manj kot sedem dni pred odhodom leta po voznem redu niti takrat, kadar potnik zaradi spremembe poti izgubi skupaj manj kot tri, vendar več kot dve uri, ker je bilo pri dejanskem času prihoda glede na predviden čas prihoda več kot dve, vendar manj kot tri ure zamude?

⁽¹⁾ UL L 46, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Arbeidsrechtbank Antwerpen (Belgija) 19. februarja 2018 – Maria Vester/Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (Riziv)

(Zadeva C-134/18)

(2018/C 182/09)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Arbeidsrechtbank Antwerpen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Maria Vester

Tožena stranka: Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (Riziv)

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali gre za kršitev členov 45 in 48 Pogodbe z dne 25. marca 1957 o delovanju Evropske unije (PDEU), če nazadnje pristojna država članica ob nastopu nezmožnosti za delo po poteku obdobja čakanja 52 tednov nezmožnosti za delo, med katerim so bile priznane dajatve za bolezen, na podlagi člena 57 Uredbe (ES) št. 883/2004⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti zavrne pravico do dajatve za invalidnost, druga država članica, ki ni nazadnje pristojna, pa pred preučitvijo pravice do sorazmerne dajatve za invalidnost uporabi obdobje čakanja 104 tedne v skladu z nacionalnim pravom te države članice?

Ali je v tem primeru združljivo s pravico do prostega gibanja, da je zadevna oseba med tem obdobjem čakanja odvisna od socialne pomoči, ali pa je država članica, ki ni nazadnje pristojna, na podlagi členov 45 in 48 PDEU dolžna preučiti pravico do dajatev za invalidnost po poteku časa čakanja na podlagi zakonodaje nazadnje pristojne države, čeprav to z nacionalnim pravom države članice, ki ni nazadnje pristojna, ni dovoljeno?

⁽¹⁾ UL 2004, L 166, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Bonn (Nemčija) 23. februarja 2018 – Antonio Romano, Lidia Romano/DSL Bank

(Zadeva C-143/18)

(2018/C 182/10)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Landgericht Bonn

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Antonio Romano, Lidia Romano

Tožena stranka: DSL Bank

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 6(2)(c) Direktive 2002/65/ES⁽¹⁾ razlagati tako, da nasprotuje nacionalni zakonodaji ali praksi, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki ne določa, da se pravica do odstopa od pogodbe ne uporablja za posojilno pogodbo, sklenjeno na daljavo, ki sta jo na potrošnikovo izrecno željo obe stranki že v celoti izpolnili, preden potrošnik uresniči svojo pravico do odstopa od pogodbe?
2. Ali je treba člene 4(2), 5(1), 6(1), drugi pododstavek, druga alineja, in 6(6) Direktive 2002/65/ES razlagati tako, da se za presojo ustreznosti obveščanja na podlagi določb nacionalnega prava za izvajanje členov 5(1), 3(1), točka (3)(a), Direktive 2002/65/ES in izvajanje pravice do odstopa od pogodbe s strani potrošnika na podlagi nacionalnega prava, ob upoštevanju vseh okoliščin posameznega primera in vseh okoliščin, ki so pomembne za sklenitev te pogodbe, upošteva povprečni potrošnik, ki je normalno obveščen ter razumno pozoren in preudaren?
3. Če sta odgovora na prvo in drugo vprašanje nikalna:

Ali je treba člen 7(4) Direktive 2002/65/ES razlagati tako, da nasprotuje predpisu države članice, ki v primeru odstopa od pogodbe o potrošniškem posojilu, sklenjene na daljavo, določa, da mora ponudnik potrošniku poleg zneska, ki ga je prejel od potrošnika na podlagi pogodbe pri prodaji na daljavo, plačati še denarno nadomestilo za koristi, pridobljene zaradi uporabe tega zneska?

⁽¹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/65/ES z dne 23. septembra 2002 o trženju finančnih storitev potrošnikom na daljavo in o spremembi Direktive Sveta 90/619/EGS ter direktiv 97/7/ES in 98/27/ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 4, str. 321).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska)
28. februarja 2018 – X BV/Staatssecretaris van Financiën

(Zadeva C-160/18)

(2018/C 182/11)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: X BV

Tožena stranka: Staatssecretaris van Financiën

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 3(2), (4) in (5) Uredbe (ES) št. 1484/95⁽¹⁾ v povezavi s členom 141 Uredbe (ES) št. 1234/2007⁽²⁾ razlagati tako, da je postopek preverjanja iz navedenega člena tudi v primeru naknadnega preverjanja namenjen le zagotovitvi, da se pristojni organi pravočasno seznanijo z dejstvi ali okoliščinami, ki se nanašajo na zaporedne transakcije, ki lahko vzbudijo dvom o pravilnosti navedene uvozne cene CIF in ki lahko vodijo do podrobnejših kontrol?